

De kleurslagen bij de Cochins

door Ardjan Warnsbuis

Buff

Grote Cochins in de buffkleur kwamen met patrijs als eerste kleuren naar Europa. Naast het type onderging ook de kleur een gedaanteverwisseling in de loop der tijd. Dat heeft U op de vorige pagina's kunnen zien. Deze kleur heeft altijd vrij veel aanhangers gekend, net als de zwarte kleurslag toen die eenmaal gecreëerd was. Vooral vader en zoon Olthof hebben deze kleur lang gefokt en geshowd. Andere namen zijn Jules Arentsen, Straver en Molderman. Deze laatste fokt ze anno 2013 weer. Bekende fokkers zijn nu Molderman, van der Zande (B), Cuijpers en Michiel (B).

De Duitse buff is wat donkerder, warmer van kleur en staat zoals alle Cochins in dat land hoger op de poten als in andere landen. Ze staan als het ware op een voetstuk en doen wat Brahma-achtig aan. Deze kleurslag is enorm vol en zacht bevederd. De donsontwikkeling is soms zo enorm dat het de bevruchting wel eens parten speelt. De bijzonderheden bij de fok van deze kleur vindt U onder het hoofdstuk

over de krielen. Bij de buff willen de veren in het kussen en op de rug van de hennen nog wel eens wat smaller en rafeliger worden. Dit is een punt van aandacht bij deze dieren. Vaak hebben de zwaarste dieren problemen met de vleugels. Dit kan men van buiten de kooi vaak zien. Ze trekken deze vaak onvoldoende aan, of ze hebben zelfs "slappe vleugels" die neigen naar spleetvleugels. De koppunten zijn bij deze kleurslag vaak zeer goed.

Zwart

Al vrij snel nadat de buff en de patrijs op de show kwamen, verschenen ook de eerste dieren in zwart en wit.

De zwarte kleur is ongetwijfeld ontstaan door kruisingen, maar welke rassen hebben meegeholpen bij deze kleurslag is niet duidelijk. De zwarten waren door de jaren heen vrij geliefd. Vooral in Duitsland zag men veel dieren in die kleur op de shows. Bij ons zijn de zwarten erg vooruitgegaan nadat rond 1983 of 1984 ééndagskuijken werden geïmporteerd uit USA. Dit werd enkele malen gedaan door enkele Duitse fokkers, maar ook door de heer Ploeg

in Nederland. De kwaliteit der zwarten werd hier op het continent steeds beter en al menig zwart dier wist al beste van een clubshow te worden of wist zelfs grote landelijke shows te winnen. Sommige stammen hebben wat moeite met de

pootkleur, maar er zijn ook dieren die hier geen problemen hebben. Bij deze kleur dient op de kopversierselen gelet te worden. Kammen niet te groot en vooral bij de hanen niet te lange kinlellen. De oog-

kleur is vooral bij erg zwarte dieren een punt van aandacht. Bekende namen van vroeger zijn Paris en Ploeg. Nu zijn het Grutters en Molderman. Voor aandachtspunten bij de fok zie zwarte krielen.

Wit

Witte Cochins zijn ook al oud, maar veel aanhangers heeft de kleur in ons land niet gehad. Hier komt de naam Leferink uit Haaksbergen om de hoek kijken. Deze

